

Pünkösdi Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség kiadványa belső használatra

2023 – 4. évfolyam, 2. szám

Bányai Ferencné: Pünkösdi rózsza

Addig zöld bokorként
Vadonban pompázott s nem is vették észre,
Amíg Nagypénteken kínos kereszt alatt
Néhány vércsepp érte.

Ebből a vércseppből
Pünkösdi hajnalára pompás rózsza nyílt;
Reggeli harmatos napsugár fürdőben,
Hajladozva ringott.

Azóta a világ
Minden kis kertjében díszlik a virága,
Pirosuló vércseppként terjeszti illatát
Az egész világra.

Ajánló

Pünkösdi gondolatok.....	2
Pünkösdi imádság.....	3
Az „aranykonfirmáció”.....	4
Hítmélyítő alkalmak; Kisköri bibliaóra Solton.....	6
József Attila szabadszállási kötődése.....	7
Felújítások a gyülekezetben.....	8
Az MRPSZ közgyűlése Szabadszálláson.....	9
Presbiterválasztás 2023-ban	9
Szabadszállás a jász-kun önmegváltásban.....	10
A Jászkun Redemptiora emlékeztünk.....	12
Énekkari találkozó Fülöpszálláson.....	13
Dunántúli kirándulás.....	14
Ifjúsági istentisztelet; Kisköri bibliaóra Dunavecsén.....	16
Anyák napi istentisztelet.....	17
Nyári programajánló.....	18
Gyermekoldal.....	19
Anyakönyvi hírek; It.-ek rendje.....	20

A Szabadszállási Református
Egyházközség Presbitériumának
nevében áldott pünkösödöt
kívánunk minden
kedves olvasónak:

*Pállinkásné Balogi Beáta és
Pállinkás Gyula lelkipásztorok,
Holczmann Mihály főgondnok.*

Pünködsi gondolatok

**„Akkor hogyan hallhatja őket mindegyikünk a maga anyanyelvén...? Halljuk, amint a mi nyelvünkön beszélnek az Isten felséges dolgairól.”
(ApCsel 2,8.11b)**

A pünkösd csodája annak idején meglepte az embereket. A tanítványok, akik megteltek Lélekkel, kivonultak az emberek elé, és prédikáltak. Mindenki a maga nyelven értette, hogy miről

beszélnek. Akkor a legtöbbet ismételt kérdőszó valószínűleg ez volt: „Hogyan? Hogyan lehetséges ez? Halljuk és értjük, amit néhány férfi beszél előttünk Jézus Krisztusról. Hogyan lehetséges ez? Arabok, pártusok, zsidók, egyiptomiak.... halljuk és értjük, amit ezek az emberek prédikálnak. Hogy lehet ez? Hogy lehet az, hogy mind értjük, amit mondanak? Mit is mondanak? Jézus feltámadt? Hiszen ötven napja már annak, hogy meghalt! Érettünk támadt fel? Hiszen kicsi porszemek vagyunk ezen a világon! És mégis! De hiszen ezek a férfiak, akik az ő tanítványai voltak, hozzánk beszélnek! Értjük és halljuk, pedig nem tartozunk ehhez a néphez. Hihetetlen, de igaz! És olyan jó! Köszönjük Istenünk, hogy ezen a pünkösdön megtaláltál minket!”

Az emberek olyan csodálkozással, örömmel élték át az első pünkösdöt, hogy azon a napon több mint háromezer ember kereszttelkedett meg. Gyülekezetek alakultak, és megindult az egyház dicsőséges élete.

A meglepetés azóta is folyamatos. Hány és hány ember csodálkozott már azóta rá a Bibliára, az Isten szavára. Hány Istent tagadó ember változott meg, és egyszerre csak rájött, hogy bizony kell neki az Isten. Hány ember élte át az emberiség történelmében, hogy váratlanul észrevette: valamilyen módon hozzá beszél az Isten. Ez a Szentlélek csodája, a pünkösd csodája! Amikor megérted, hogy hozzád szól az Isten egy élethelyzetben, egy lelki válságban, esetleg egy találkozás folyamán, vagy talán egy váratlan szituációban megérint valami. Ez a valami az Isten Lelke. Vágysz a templomba, vágysz egy jó szó után, és már nem érdekel az, hogy este mit mond a tv-híradó, nem számít most, hogy a haragosoddal hogyan beszélsz majd nemsokára, nem érdekel, hogy honnan lesz a hét végéig kenyérre pénz, vagy miből teszel pénzt a borítékba az orvos számára. Mert most vágysz az Isten felé, kell a templom, kell a harang, kell az ének. De hogyan lehet ez? Hogyan lehetséges, hogy egyik pillanatban még semmit nem jelent az a szó, hogy keresztyén, az, hogy hit, most meg annyira közel vagyok hozzá? Hiszen olyan messze van az a kétezer évvel ezelőtti esemény, a feltámadás. Olyan messze van a vallásosság, a templomba járás, az a sok idegen ének. Hogyan lehet az, hogy most egyszerre mindez annyira kell?

Nehéz ezt az érzést leírni, és nehéz elmagyarázni. Amikor a magunk sokszor annyira egyszerű és sablonos életében az ismeretlen űrt kitölti az Isten, az olyan jó érzéssel tölt el. Mert eltűnik minden olyan dolog, ami az életünk anyagi minőségét jellemzi. Hiszen az életben minden olyan nagy jelentőséggel bír: lehet, hogy éppen tehetős vagyok vagy munkanélküli, beteg vagyok, nem bírok, vagy egészséges vagyok, és könnyen megy minden, magamba fordulok sokat, vagy keresem az emberek társaságát, idős özvegyként, vagy életerős fiatalként élem életem, drága új autóval járok, vagy órákig élesztem az ócskát, ha menni akarok vele. Mennyi-mennyi minden van az életben, amely meghatározza a helyünket, amely alapján mások képet alkotnak rólunk. De az Isten előtt egyformák vagyunk. A szívünk egyformán dobog. És a Lélek egyformán lep meg minket. Mindegy, hogy milyen nyelvet beszélünk. A dél-koreai keresztyén hívő ugyanúgy örül Krisztus feltámadásának, mint a magyar. Ha meghalljuk a harang szavát, ha látunk egy kereszttel, mindegy, hogy melyik néphez tartozunk, mindenki számára ugyanazt jelenti.

Emlékezzünk most pünkösd idején a Heidelbergi Káté 54. kérdés-feleletére: „Mit hiszel a közönséges keresztyén anyaszentegyházról? Felelet: Hiszem, hogy Isten Fia a világ kezdetétől fogva annak végéig az egész emberi nemzetségből Szentlelke és Igéje által az igaz hit egységében magának egy kiválasztott gyülekezetet gyűjt egybe, azt oltalmazza és megőrzi. És hiszem, hogy annak én is élő tagja vagyok és örökké az is maradok.”

Most pedig mi magunk is feltehetjük az első pünkösdkor oly csodálkozva kimondott kérdést: Hogyan lehetséges ez? Hogyan lehet, hogy a Krisztus által kiválasztott gyülekezetnek tagja lehetek? Hogyan lehet az, hogy én rátaláltam az Istenre, miközben annyi élet megy tönkre a hitetlenség, az istentelenség következményeként? Hogyan lehetséges, hogy magyar nyelvet beszélőként értem, amit az Isten mondani akar nekem? Hiszen nem tettem érte semmit. Nem, nem mi tettünk érte valamit, hanem az Úr Jézus Krisztus.

Adjunk hálát az Istennek azért, hogy ennek a kiválasztott gyülekezetnek, a keresztyénségnek valóban élő tagjai vagyunk. Élő tagjai e világban, és az örök életben. Ezért ünnepeljük pünkösdöt, a Szentlélek kitöltetésének ünnepét, az egyház születését. Ámen.

Pálkás Gyula lelkipásztor

Pünkösdi imádság

Uram, tele van a szívem hálaadással és dicsőítéssel, hogy közösségem lehet az élő Istennel. Köszönöm, hogy Lelked által kihoztál a Te világosságodra, adtál lelki látást! Dicsérlek és magasztallak a Lelked újjáteremtő munkájáért! Lelked által megismerhettem a Krisztus váltságát, annak életet adó erejét! Ha engeded, és engedelmes vagyok, Szentleked formálja ki bennem Jézus Krisztus természetét! Ezért alázattal kérek:

*Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám,
Égi lángod járja át szívem és a szám!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám!*

*Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt,
Ó, segíts, hogy hagyjam el bűnök útjait!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt!*

*Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessenek szent,
S Jézussal légyek egy már e földön lent!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessenek szent!*

*Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj,
S majd a végső harcon át mennybe fölragadj!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj!*

Uram, ahogyan Szentleked tüze megtisztította, kiégette Ézsaiás száját, szívét az ő elhívásakor, így történik ez ma is a Te kegyelmedből az elhívottakkal.

Ezért bűnbánattal állok meg Uram, a Te színed előtt. „Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem!” Ezt kérem Tőled, és egyedül Szentleked tisztító, megtartó, megszentelő kegyelmében bízom! Köszönöm, hogy látod minden bűnömet, gyarlóságomat, és nem vetsz el engem, hanem Krisztus érdeméért megbocsátasz!

Vida Bálint: Hiányzik a Pünkösdi

**Hiányzik a pünkösdi, az Isteni erő.
Az a pünkösdi, mikor a Szentlélek eljő.
Szükség, hogy eljőjjön a pünkösdi lélek.
Nélküle az Isten népe nem élhet.**

**Betölt a Szentlélek, égő buzgósággal.
Te már nem cserélnél, akkor senki mással.
Olyan boldog leszel, amilyen nem voltál.
Soha nem felejtet, hogy Szentleket kaptál.**

**Hiába van néked, hidd el karácsonyod.
Nagypénteked és húsvétod is.
De ha pünkösödöd nincs, üres még a szíved.
Pünkösdi nélkül a menny, nem lehet a tied.**

Uram, nélküled még mindig minden bűnre hajlandó vagyok! Ugyanakkor „meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára.” Benned bízom, mindeneket igazgató, és hordozó szeretettedben, Tőled várom a bűnbocsánatot, feloldozást, ingyen kegyelemből a Krisztus váltságáért.

Köszönöm, hogy itt vagy közöttünk Szentleked által, és cselekvő Isten vagy, aki harcainkban, harcainkban előttünk jársz, és a győzelmet is Te adod! Kérünk, adj bölcsességet, hogy csak akkor induljunk „csatába”, ha Te küldesz minket, de akkor menjünk! Hálát adok, hogy vihetjük az örömhírt, az evangéliumot, Te pedig hittel ajándékozod meg a Téged keresőket. Köszönöm, hogy Te bátorítasz, segítesz, hogy ne tévelyegjünk, és az engedelmesség Lelkével támogatod a megváltottakat, Egyházadat. Egy a Pásztor és egy a nyáj.... Lelked által egyek lehetünk, és áldásaidat is oda ígеред ahol egyetértés van. Gazdagítsd a mi életünket a Lélek gyümölcseivel, hogy betölthessük keresztyén küldetésünket!

Ámen.

„A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem,
szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.”

(Gal 5,22)

Farkas Katalin presbiter

Tóth-Máthé Miklós: Az „aranykonfirmáció”

Kettesben maradtam a csönddel – mondogatta az öregember, ha néha megkérdezték a hogyléte felől, és ilyenkor sóhajtván legyintett. A felesége jutott eszébe, akivel már nem érthették meg az aranylakodalmat, pedig csak két

**„E pünkösdi ünnepében, e
pünkösdi ünnepében zeng
nyelvünk dicséreti,
mert az Úr Szentlelkében,
mert az Úr Szentlelkében
híveit részesíteti...”**

*(Ref. Énekeskönyv
554. dicsérete)*

év hiányzott volna addig. „A hűtlen – gondolta az öregember, amint egy hajnalban hiába költögette -, hát nem megcsalt a halállal.”

Azóta nemigen lelte a helyét a nagy régi házban, a portán, és ha a tél be is szorította, az első melegebb tavaszi nap már ott találta a határban. Mintha távolba szökött ifjúságát kutatná ezeken a kirándulásokon, ahogy göcsörtös meggyfa botjára támaszkodva figyelte a felcseperedő „életet.” Néha markába fogott egy rögöt, szétmorzsolta, és a

tapintásától meg a szagától úgy érezte: még a vér is gyorsabban lüktet az ereiben. „Jól tartják – állapította meg elismerően -, úgy látszik, használt neki az a... na, mi is...? – Eltűnődött a tápszer nevén, amit a múltkor említett neki az elnök, aztán megunt a motozást a fejében. - „Kitalálnak ezek már mindent. De nem baj, ha jó a földnek, csak etessék vele.”

Május volt már, gyöngyvirág illatát lengette a szél, amikor az öregember egyik este hazafelé tartott. Aztán a virág illatába friss mész szaga keveredett, olyan erősen, hogy az öreg megállt, körülnézett. Ritkán érezni ma már ilyesmit. Az új házakat színezik, festik, csak a régi vályogfalúakon otthonos a meszelő, és „divatos” még a tiszta fehér.

- *Mi az, Julis –* szólt oda Kovácsnének, aki szegről-végről rokona is volt -, *tán vendéget vártok, hogy így szépítkezzel?*
- *Ejnye, Miska bácsi –* mondta az asszony, pihenve egy percet a meszelésben -, *elfeledkezett róla, hogy Pünkösdi lesz?*
- *Pünkösdi?*
- *Az, hát! Annak a hetében járunk. Megkértem kicsit a meszeléssel, de szeretném bepótolni, azért az igyekezet.*

Az öregember bólintott, aztán továbbindult a meggyfa botja után. „No lám – gondolta -, Pünkösdi. Ha nem említi ez a Julis, nekem bizony kiment volna az eszemből. Pedig szent igaz, hogy húsvét után az következik. De minek is az ünnep az?”

Sosem volt „templomos ember”, talán ha legénykorában látogatta sűrűbben az Isten házát. Akkor sem a hite, inkább a szíve vitte oda későbbi feleségének a kedvéért. Azóta temérdek harangkondulás hívogatta hiába, és a templom belseje csak úgy sejtett fel az emlékezetében, mint megsárgult fotográfia egy régen kihúzott fiókból.

Hanem a Pünkösdi nem hagyta nyugodni. Törte a fejét, de semmi sem jutott róla az eszébe. Csak az, hogy ünnep. Olyan, mint a Karácsony meg a Húsvét, de azokról legalább tudta, miért ünneplik. *Akkor ment volna Jézus a mennybe?* – tette fel önmagának a kérdést, mert valami ilyesmi motoszkált a fejében, de csak nagyon bizonytalanul. Már azon volt, hogy átmegy a szomszédba, és érdeklődik Hanganétól, aki minden vasárnap a templomban ült, de később elhessengette ezt a gondolatot. „Hogyne – dohogott bosszankodva -, még elszajkózná másoknak is, aztán csak derülnének rajtam. Nem tudom, hát nem tudom, majd alszom rá egyet, hátha reggelre eszembe jut.”

De reggel is csak hiába keresett az emlékezetében. Megint a mennybemenetel jutott az eszébe, még látta is Jézust felemelkedni a tanítványok köréből, szép, szomorú szeme volt, akár a festményeken,

Amikor szokott sétájára hívta a határ, a parókia előtt kicsit tétozva, majd egy hirtelen elhatározással bement. A fiatal papot meglepte a látogatása. Csak az öreg feleségének a ravatalánál találkoztak, se előtte, se utána. Templomban még egyszer sem látta, amióta a gyülekezetben szolgált.

- *Azért jöttem –* kezdte az öregember, ahogy elhelyezkedett a karosszékekben, és körülnézett a könyvekkel zsúfolt irodában -, *mert... hogy is mondjam... lenne itt nekem egy problémám.*
- *„Ez jó –* gondolta -, *ez olyan hivatalosan hangzik, és nem árt, ha kellőképpen előkészítem a dolgot.”*
- *Miben lehetnék a segítségére? –* kérdezte a pap, és arra számított, hogy valamilyen világi, esetleg jogi problémában akarja a tanácsát kérni az öreg.
- *Tessék már mondani –* nézett a papra az öregember -, *ugye most Pünkösdi jön?*

- Igen, az következik.
- Csak éppen... tetszik tudni... ezzel vagyok én bajban.
- Ezt meg hogy értem?

Az öregember pillantása végigbotladozott a szobában. A nyitott ablakon orgona illatát kergette be a szél. „Mennyire szerette ezt a virágot – jutott eszébe a felesége –, ilyenkor, Pünkösöd táján, már vázában állt az asztalon, ő biztosan tudta, amit én nem. Miért, hogy erről sohasem beszélgettünk?”

- Nehéz erről szólni, tisztelendő úr – mondta az öregember, miután tekintetét ismét visszaterelte a papra –, de az igazságot elhallgatni még ennél is nehezebb. Az igazság meg az, hogy én bizony már elfelejtettem, miért is ünnepeljük a Pünkösödöt. Hát ez lenne az a probléma, ami idehozott.

Megkönnyebbült, ahogy kimondta, sőt még valami győzelemfélét is érzett ott belül: lám, meg tudta tenni, nem röstellte a tudatlanságát. Aztán már figyelmesen hallgatta a papot, aki részletesen elmagyarázott neki mindent, amit a Pünkösdről tudni kell. Beszért a tanítványokról, akik Krisztus mennybemenetele után egyedül maradtak, félelemben, kétségek között, amíg az ígért Szentlélek csodálatos eljövele hitben fogant bátorságot kölcsönzött nekik a Mester munkájának folytatására, az anyaszentegyház lelki „alapkövének” letételére. Végezetül felolvasta az ide vonatkozó bibliai részt is.

- Köszönöm a felvilágosítást – állt fel egy jó félóra múltán az öregember, és amikor elbúcsúzott a paptól, olyan érzéssel hagyta el a parókiát, mint aki újra megkonfirmált. „Aranylakodalom helyett, aranykonfirmáció – gondolta –, bizony ilyesmi történhetett most velem.”

Pünkösöd vasárnapján korábban kelt, mint egyébként. Izgatott volt, mintha utazáshoz készülődne. Nincs messze pedig a templom, mégis úgy érezte, nagyon hosszú út vezet el odáig. Indulás előtt szedett egy csokor orgonát, és elrendezgette a vázában. „Így, ni – helyezte el az asztalon –, hiszen most biztosan ő is így tenne. Hadd illatozzon itt egy kis hajdani tavaszt, régi pünkösdi ifjúságot.”

A templomba utolsóként ment be. Beült hátuk egy üres padba a „legények karzata” alatt. A meggyfa botját odatámasztotta maga mellé. Legalább nem jöttem egyedül – simított végig rajta, és tekintetével az ünneplőbe öltözött emberek között ismerős arcokat keresett. Megritkultak már nagyon, mégis úgy érezte, sokkal találkozik. Hiszen elég volt csak arra nézni, ahol az apja helyét tudta, megjelent előtte rögtön. Felsejlettek még a mozdulatai is, amint a zsoltáros könyve mellől kihúzta a tokból, és feltette az „okuláréját” Az apja mellett most is ott „ült” az öreg Kovács Kálmán, aztán Kiss Péter, Juhász Bálint, Kóródi Ignác, Varga Sándor... Mind ott „ültek” most is, hiszen nem változott itt semmi.

Az asszonyok sora felé tekintett, és akkor szökén, fiatalon, kék szeme fölött kicsit ferdén ívelt szemöldökkel – ahogy valamikor nagyon régen – megpillantotta a feleségét. Ott, valahol a hatodik sor közepén. Kik is „ülnek” mellette? Csetneki Bori? Nagy Róza? Kovács Etelka...?

„E pünkösöd ünnepében, e pünkösöd ünnepében zeng nyelvünk dicséreti, mert az Úr Szentlelkében, mert az Úr Szentlelkében híveit részesíti...”

Hallgatta a régről ismerős éneket, és valami eddig ismeretlen, szokatlanul jó érzés kerítette hatalmába. Percek alatt évtizedek tűntek el nyomtalanul az időben, messzire röpítve korát, a magányát, megkopott szívét, hogy jótékony maradéku hagyják itt neki az érzést: jó most itt, békés, otthonos.

„Mert az Úr Szentlelkében híveit részesíti...” – sóhajtott el az ének két sorát, és önkéntelenül bólintott erre. Úgy érezte, hogy annyi otthonosan év után, végre ismét hazatalált az övéihez.

1. Ó, áldott Szentlélek,
Le szállván a földre
ki az ég dicsőségével,
zúgó szél és tűz jelelve
A tanítványok gyűlésebe,
Úgy munkálkodtál, hogy lelkeinkbe
Csudaerőkel töltek be.

**Hatalmas erőddel őket egy szempillantásba'
Megvilágosítád, s hoztad olyan változásba,
Hogy aznap, melyen előálltak,
És a népeknek prédikáltak:
Anyaszentegyházat fundáltak.**

**Jövel mihozzánk is, részesíts ajándékidban,
Lakozzál mibennünk mint élő templomaidban!
Adj hitet, adj jó reménységet,
Adj szentid között egységet,
Békességet és üdvösséget.**

**Osztasd el homályos elménknek tudatlanságát,
Enyhíts meg elepedt szívünknek szomorúságát;
Éreztesd még ittlétünkben
Az örömet a mi lelkünkben,
Melyet adsz örök életünkben!**

A Református Énekeskönyv 551. dicsérete
szöveg: Nagy I., Debrecen, 1806 | dallam: Debrecen, 1774

**A Bocskorás lelkész házaspár
szolgálatja gyülekezetünkben**

hisz szolgatársak voltak Szatmárban. Színesítette a gyülekezeti teremben tartott alkalmakat a bensőséges éneklés is. Mindkét lelkípásztortól áldott szolgálatot kaptunk, melyet szeretnék ezúton is megköszönni.

Deliné Gurmai Zsuzsanna
presbiter

Bódás János: Szentlélek, szállj alá!

*Szent Lélek szállj alá:
erő, kincs, égi fény...
A világ oly gazdag,
és mégis oly szegény!*

*Hatalmasoknak, kik
vezetik a népet,
s fegyver van kezükben,
adj nagy bölcsességet.*

*Űzz el szívekből
vad haragot, sértést,
népek s egyesek közt
teremts egyetértést.*

*Annyi még az önzés,
a gyűlölet: – vedd el!
tölts be minden szívet
emberszeretettel.*

*Krisztus indulatját
vidd a földre szerte,
Te uralkodj bennünk,
békességnek Lelke.*

*Élni vágyunk, mégis
veszni készül minden,
mentsd meg a világot
Szentlélek Úr Isten!*

Hitmélyítő alkalmak gyülekezetünkben

Húsvét ünnepére készülve hitmélyítő alkalmakat tartottunk gyülekezetünkben. 2023. március 30-án Kiskunhalasról érkezett hozzánk az új lelkípásztor házaspár: Nt. Bocskorás Bertalan és felesége, Nt. Bocskorás Enikő. A Nt. úr az igét a Zsoltárok könyve 43. fejezetének alapján hirdette.

Az igehirdetés után kötetlen beszélgetést folytattunk feleségével, Enikővel együtt. Meséltek előző szolgálati helyükről, mely Kanadában volt.

Nehéz elképzelni, hogy ahol milliós városok vannak, a reformátusság szórványgyülekezetben él, melynek létszáma 80-100 fő. Calgaryból vezetett az útjuk a kun településre, Kiskunhalasra.

Március 31-én,
pénteken, Nt. Tóth László
martfűi lelkípásztor hirdette
Isten igéjét a virágvasárnapi
történet alapján.

Az igehirdetést követő
beszélgetésből derült ki, hogy jól
ismeri Nt. urat és Nt. asszonyt,

Nt. Tóth László Szabadszálláson

Kisköri bibliaóra Solton

2023. április 13-án kisköri bibliaórán voltunk Solton. Igét hirdetett Nt. Arany-Michels Richárd leendő dunavecsei, jelenleg még kiskunhalasi lelkípásztor.

Az igét 5Mózes 6,4-6-ból választotta, mely így szólt „*Halld Izrael: az Úr, a mi Istenünk egy Úr. Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből. És ez igék melyeket e mai napon parancsolok néked, legyenek a te szívedben.*”

Vannak olyan élethelyzetek, veszteségek, amikor nem könnyű szeretni. Amikor a MIÉRT-re keressük a választ. Ilyenkor az ember ürességet érez és ezt az ürességet az Úr tölti fel.

Miért szeressem? Gondolj vissza, hányszor segített, vigasztalt, mutatott utat, állt melléd, mentett meg, emelt fel. Isten szeretete nélkül semmik vagyunk.

Máté tanítása szerint szeresd elmédből, Mózes tanítása szerint szeresd erődből az Urat. Mózes arra is tanít, hogy meséld el fiaidnak, imádkozz, Isten igéjével feküdj, kelj. Isten szeretetéről tégy bizonyosságot!

Isten szeretete az első. Ha csak magadat szereted, körbe forogsz magad körül. Isten kiválasztott, szeret. Olyannak fogad el amilyenek vagyunk. Ő sokkal előbb szeretett minket, mint mi őt, hisz úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, hogy el ne vesszünk, hanem örök életünk lehessen.

Janovicsné Paál Ilona presbiter

„A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővüljökjete a reménységben a Szentlélek ereje által.” (Róm 15,13)

József Attila szabadszállási kötődése

József Attila (1905. ápr. 11-1937. dec. 3.)

*Avas szalonnán élt, mint az idő.
Telt-múlt naponta, sárgán görbülő;
szalmát számolt, vagy nézte az eget,
a csillagokban szíve zizegett.
Tudta, nagy nap kél a hegyek mögött.
Hosszan pipált és lassan köpködött.
Ha fürgeteg csapkodta, ballagott -
zúgó vízárnál ült és hallgatott.
Hát így. És most e gyűlő hajnalon
odatopog egy bokor hajadon
s dönög, donog. Hát elbosszankodott
s markos bajzába mormolt, mormogott.*
(részlet) 1929. aug.

József Attila édesanyja, Pócze Borbála, Szabadszálláson született 1875. december 4-én. Szülei Pócze Imre és Demeter Julianna, akik József Attila szabadszállási nagyszülei voltak. Pócze Imre 1844-ben született Szabadszálláson. 1870-ben kötött házasságot Demeter Juliannával. Öt gyermekük született, három fiú és két lány: Imre, Sándor, Borbála, Mária és Lajos.

A költő édesanyja, Pócze Borbála, fiatal korában, 16 évesen elkerült a faluból, de a költőt és testvéreit gyerekkorukban sokszor küldte a szabadszállási rokonokhoz nyaranta, így könnyítve a háztartást, mivel szegényes körülmények között éltek Budapesten.

A költő és testvérei sokszor vendégeskedtek nagyapjuknál, Pócze Imrénél a falu szélén elhelyezkedő csőszházban, akit „Dörmögő”-nek nevezett el, miután dörmögő hangú, mogorva öreg volt. Róla írta a Dörmögő című versét is, mert a „tyatya” különös természetével ihletet tudott adni a költőnek.

József Attila szabadszállási rokonokkal

Attila rokonságába tartozott még nagybátyja, Pócze Imre (akit költészetében „halász bátyámnak” nevezett) és felesége Mester Mária (akiről „kemény kontyú ángyom”-ként olvashatunk).

A költő szabadszállási kapcsolatai jelentősek költészetében. A Pócze-rokonság által a kisparaszti sorban élő rokonok nyomorúságos élete nagy hatással voltak rá és írásaira. Sok verse az ottani emberekkel kapcsolatos élményeiből és a faluban eltöltött nyarak emlékéiről született: Holt vidék, Mondd mit érlel..., Tiszazug, Magyar Alföld, Esik, Határ, Fák, Falu és a Nyár is ezek emlékéit őrzi.

József Áronné Pócze Borbála

A Kései siratóban pedig édesanyja halálára emlékezik vissza. Élete végéig gyötörte az önvád, hogy nem lehetett ott halálos ágyánál, mivel Szabadszálláson várakozott a Budapestre való visszautazás lehetőségére. 1919 telén szénhiány miatt leállították a vonatok közlekedését, így csak 1920 elején utazhatott vissza Budapestre.

Kései sirató

*Utoljára Szabadszállásra mentem, a hadak vége volt
s ez összekuszálódott Budapestén kenyér nélkül, üresen állt a bolt.
A vonattetőn hasaltam keresztben, hoztam krumplit; a zsákban köles volt már;
neked, én konok, csirkét is szereztem s te már seholse voltál.* (részlet)

Pócze Imre 1931-ben halt meg. Az akkori (alsó-) községi temetőben temették el, majd 1973-ban exhumálták, mivel azt a temetőt felszámolták. Így nyugszik a szabadszállási Református Temetőben feleségével együtt.

A sír gondozását a Települési Értéktár Bizottság vállalta fel. Minden évben megemlékezünk a költő születésnapján, április 11-én a szabadszállási kötődéséről. A városban így két József Attila emlékhely is található: a csőszház, ami az országos

József Attila-emlékhelyek egyike, valamint a nagyszülei sírja a temetőben.

Süveges-Holczmann Andrea presbiter, a Települési Értéktár Bizottság tagja

Felújítás alatt álló orgonánk

Felújítások a gyülekezetben

Szokatlan látvány fogadta azokat, akik április utolsó vasárnapján a templomba igyekeztek, hiszen az orgonaszekrény elhagyott állapotban, sípok nélkül, magányosan állt.

Április 27-én ugyanis elkezdődött az idén 166. születésnapját ünneplő orgona felújítása. Az Erdélyből érkezett mesterek nagy műgonddal szerelték szét a hangszert. A sípokot, a játszóasztalt, és egyéb alkatrészeket Bors László orgonaépítő mester Tusnádon lévő orgonajavító műhelyébe szállították, azért, hogy a szükséges javításokat el tudják végezni.

Orgonánk teljes felújítása régóta sürgető, azonban ezúttal csak részleges felújításra lesz lehetőségünk, melynek költségét egyrészt pályázati forrásból, másrészt adományokból kívánunk fedezni. Erről a helyről is szeretettel megköszönjük az orgona felújításának céljára eddig érkezett adományokat!

Reményeink szerint a nyár folyamán újra hallhatjuk majd patinás, gyönyörű zengésű templomi orgonánk hangját.

A nyár folyamán a Lelkészi Hivatalban és a gyülekezeti teremben végzünk majd felújításokat, azért, hogy

téli időszakban a fűtési költségekből le tudjuk faragni. Szeretettel kérjük, hogy akinek módja és lehetősége van rá, támogassa a gyülekezetet, hogy a ránk bízott épített örökséget meg tudjuk őrizni, és lehetőség szerint tudjuk azt fejleszteni is.

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Kárász Izabella: Hálaadás

*Köszönjük Tenéked, Istenünk, hogy élünk!
Hogy annyi vész után Te vagy menedékünk.
Nem is lehet nagyobb boldogságunk nekünk,
Minthogy velünk járva vigyázod életünk.*

*Milyen nagy kegyelem, hogy ily jó vagy hozzánk,
Hogy a baj idején felénk fordul orcád.
Megadod áldásod, a napi kenyerünk,
Megáldod a munkás, kérges két tenyerünk.*

*Megáldod a vetést, hogy nőjön kalászbá.
Benned veti hitét az özvegy és árva.
Benned hisz a szegény, megalázva magát,
Néked ragyogtatja az éj sok csillagát.*

*Boldogan mondjuk el és dicsérünk Téged:
Nyugodt az életünk, Lelked megbékéltet.
Miért is csüggednénk, inkább hálát adunk
Hisz Véled a rossztól csak megszabadulunk.*

*Nem jöhet oly veszély, hogy ne segíts rajtunk,
Ne is maradjon hát soha néma ajkunk.
Hirdessük szerteszét: csodás, szent reménység,
Hogyha Benned hiszünk, eloszlik a kétség.*

*Csak a hit marad meg s a szeretet éltet,
Mely nélkül sohasem láthatunk meg Téged.
Köszönjük, ó, Urunk, hogy reánk gondolva
Eljuttatsz egykoron dicső országodba!*

*Fel, fel ti boldogok, akik hisztek Benne!
Ne legyen közöttünk, ki hálás ne lenne!
Mert irtalma örök, megtartása csodás,
Zengjük mindnyájan ma a hála himnuszát!*

Karl Barth pünkösd-i imádsága

Urunk, Istenünk!

Méltatlanságunk tudatában könyörögve lépünk a te felséges színed elé, hálát adván a te ajándékaidért, melyekkel testünket, lelkünket ismételten elhalmozod. Külön is megköszönjük neked ezt a vasárnapot és ünnepnapot, melyen arról emlékezünk, hogy szent Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus mennybemenetele után nem hagyott árván minket, sőt a minket megelevenítő Szentlélekben, a mi vigasztalónkban és tanítónkban most is közöttünk van, és velünk marad, míg ismét eljön az ő dicsőségében.

Segíts bennünket, hogy téged igazán megismerjünk, jótéteményeidért magasztaljunk. Add, hogy a te ígéret helyesen hirdessék, és hallgassák itt és mindenhol, ahol téged a te néped segítségül hív.

Áldd és szenteld meg istentiszteletünket, közös úrvacsoravételünket. Ragyogjon be minket a te világosságod!

Legyen közöttünk a te békességed!

Ámen.

A közgyűlés résztvevői Szabadszálláson

Presbiteri Szövetség közgyűlése volt Szabadszálláson

2023. április 28-án, pénteken délután, Szabadszálláson tartotta a Magyarországi Református Presbiteri Szövetség (MRPSZ) a Bács-Kiskunsági Egyházmegye választói közgyűlését.

A nyitó áhítatot Pálincás Gyula nt. úr tartotta. A közgyűlést Bor Imre, a MRPSZ elnöke vezette, aki a Dunamelléki Református Egyházkerület presbiteri főjegyzője is. Tájékoztatta a közgyűlést arról, hogy a

Szövetségben 2021-ben elkezdődött a megújulás, ennek jegyében 2022-ben új 5 fős elnökséget választottak. 4 fő a Magyarországi Református Egyházkerületeinek képviselője, az 5. fő pedig lelkipásztor. Ezzel az elnökségi összetétellel is kifejezik az egységes, országos képviseletet, a közegyházzal való kapcsolattartást és együtt munkálkodást. Nevüket Magyarországi Református Presbiteri Szövetségre változtatták. A kor követelményeihez igazodva egyszerűsítették az alapszabályukat. Elkezdődött a megyei szervezetek megújítása, a felépítési struktúra egyszerűsítése és átláthatóbbá tétele. Megtörtént a honlap és a Presbiter című újság megújítása is.

A szervezeti változások miatt ezen az alkalmon a közgyűlés megválasztotta a Bács-Kiskunsági Egyházmegye MRPSZ „megyei szervezőjének” Puskás Júliát, a Kecskeméti Református Egyházközség presbiterét. A közgyűlés további részében Bor Imre elnök az ebben az évben sorra kerülő presbiterválasztásról tartott előadást, majd szeretetvendégséggel fejeződött be az alkalom.

Holczmann Mihály főgondnok

Presbiterválasztás 2023-ban

A Magyar Református Egyház gyülekezeteiben ismét esedékes a presbitériumi tisztújítás, mert 2023-ban letelik a hat év, és újra presbitereket és főgondnokot kell választani. A Magyarországi Református Egyház Zsinat a 2022. november 30-án elfogadta a Magyarországi Református Egyház választási szabályairól szóló 2022. évi IV. törvényt. A törvény 2023. január 1-én lépett hatályba. A törvény 1. § (1) bekezdése a választás általános szabályait megelőzően, a választások alapjául szolgáló nyilvántartással, a választói névjegyzékkel kapcsolatos szabályokat rögzíti.

A választásra jogosultak körét a törvény és az Alkotmánytörvény együttesen szabályozza. Választásra jogosultak a nyilvántartásban (egyházközségi névjegyzékben) szereplő, az egyházközséghez tartozó teljes jogú egyháztagok. Teljes jogú református egyháztag az, akit megkereszteltek, konfirmációi fogadalmat tett, valamint egyházközségében az egyház fenntartásához az egyházfenntartói járulékot 2022-ben befizette. Ennek alapján a választásra jogosultakat a 2022-es választói névjegyzék képezi, amelyet Presbitérium és a Bács-Kiskunsági Egyházmegye esperese jóváhagyott.

Az egyházközség nem lelkészi tisztségviselői közül a főgondnok, a presbiter és a pótpresbiter választása az egyházközségi közgyűlés hatásköre. A főgondnok helyettesítésére gondnokot a presbitérium választja. A tisztségviselők választására az Egyházközség Presbitériuma ütemtervet készít, amelyben meghatározza az előírt határidőket: jelölőbizottság létrehozását, a tisztségviselők jelölésének idejét és a választói közgyűlés napját. Ennek részeként a Presbitérium választási bizottságot választ (3-5 tag), amelynek tagja a lelkipásztor.

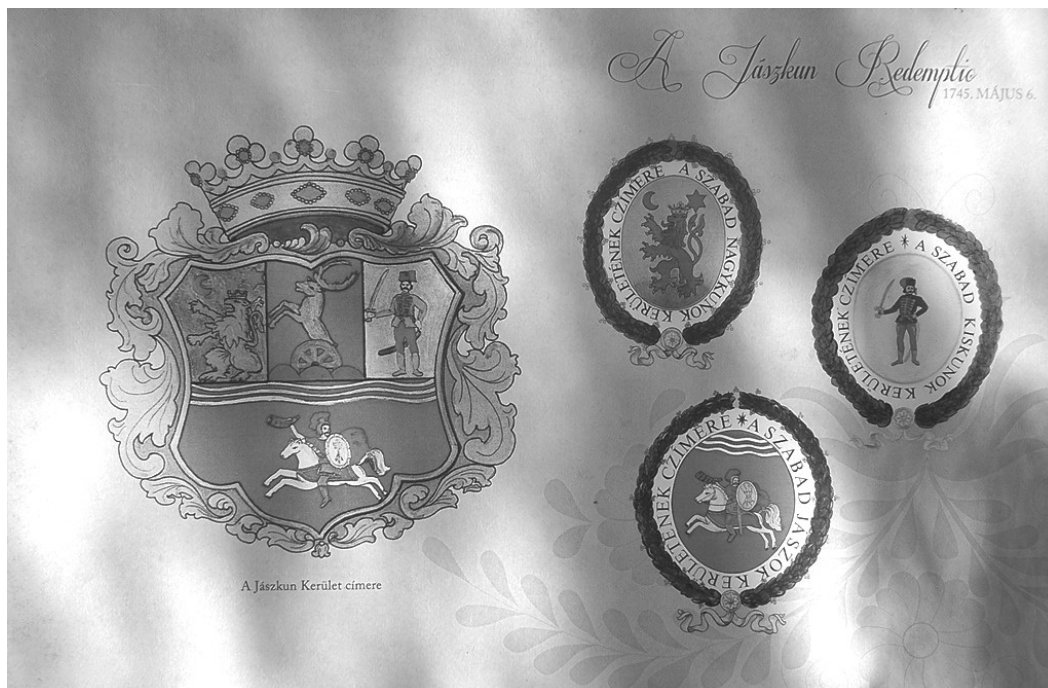
Az egyházközségi választási bizottság mandátuma a megválasztásával keletkezik és a következő választási bizottság megválasztásáig tart. A tisztségviselők jelölési joga az egyházközséghez tartozó teljes jogú egyháztagot illeti meg, kivéve önmaga vonatkozásában. A jelölés a bizottság részére szóban és írásban is megtehető! A választási bizottság a jelöltektől beszerzi az írásos nyilatkozatukat a jelölés elfogadására.

A 19 § (2) bekezdés alapján a presbitériumnak döntési lehetősége van a szavazólap összeállításában. Új jelöltet nem tehet hozzá a listához, de ahhoz, hogy a listán szereplő jelöltek valóban presbiterjelöltek legyenek, jelötenként a presbitérium összes tagjának legalább 1/3-os támogatására van szükség. Ezt követően készül el a szavazólap, amelyet a presbitérium hagy jóvá.

A Szabadszállási Református Egyházközség közgyűlése 1 főgondnokot, 20 presbitert és 4 pótpresbitert választ. A főgondnok egyben tagja a 20 fős Presbitériumnak is. 20 § A választás kitűzése során a Presbitérium dönt a szavazás módjáról (egyéni listás vagy kötött listás). Gyülekezetünkben, a korábbi években az egyéni listás szavazás volt a gyakorlat, vélhetően ez alkalommal is ez várható, de a Presbitérium erről a közeljövőben dönt. A megválasztott Presbitérium mandátuma 2024. január 1-től veszi kezdetét és 6 évre szól. A Presbitérium kéri a választásra jogosultakat, hogy a presbiterválasztáson vegyenek részt egyrészt a választás érvényessége miatt, másrészt azért, hogy a felhatalmazás minél nagyobb értékrendű legyen. A választási közgyűlés időpontjáról később értesíti a Presbitérium a gyülekezet választásra jogosult tagjait, amely időpont várhatóan az őszi hónapokban lesz.

Holczmann Mihály főgondnok

Szabadszállás a jász-kun önmegváltásban

A Jászkun Kerület címere

A Jászkun Kerület címere

jobbágyi státusba kerültek. Gazdaságilag súlyos teher volt, hogy nemcsak az országos közterheket kellett fizetniük, hanem a jobbágyi szolgáltatásokat évenkénti pénzbeli taksával kellett megváltaniuk. Az 500.000 rft hatalmas összeg volt, az akkori állami költségvetés negyedrézsére teszik a történészek. (A rft forint nem valami létező fizetőeszköz, valuta volt egyébként, hanem elszámolási egység volt, amelyre a különféle fizetőeszközöket átszámították, nagyjából négy aranyforint tett ki egy rft-ot.)

A jász-kunok őseik révén, vérrel és karddal szerzett szabad jogállása hatalmas érték volt abban az időben, amikor a társadalom nagy része nem szabad, jobbágyi helyzetben volt. Ettől estek el a Jász-Kunság eladásával.

Az pedig a Szent Korona sérelme volt, hogy a magyar alkotmányos törvények szerint az ország földje nem a király magánbirtoka, hanem a Szent Korona tulajdona, tehát nem lehet adni-venni – persze ilyesmi a Habsburgokat sohasem zavarta, de később már ők is inkább zálogba adásról beszéltek. 1715-ben az országgyűlés megszavazta, hogy a jász-kunokat vissza kell váltani a zálogból, fele részben a királyi kincstár, felerészben az ország közjövödelmeiből. Ez azonban nem történt meg.

Elődeink hamar rájöttek, hogy ha arra várnak, hogy az ország váltsa ki őket a zálogból, akkor arra még sokáig kell várniuk. Az 1740-ben megkoronázott Mária Terézia hosszas háborúba bonyolódott a poroszokkal, az ő idejében érkezett el a kedvező lehetőség. A Három Kerület megbízta kapitányait, Horváth András jász, Nánássy János kiskun és Varró István nagykun kapitányt, hogy Bécsben minden áron érjék el, hogy a visszaváltakozást engedélyezzék. Egy főhajtás illesse őket is, akik nem kevés kitartással és leleményességgel érték el a királyi diplomát, s gyorsan megszerezték a szükséges kölcsönösszeget.

1745. május 6. napján írta alá az uralkodó azt az oklevelet, amelyben engedélyezte a jász-kunok megváltakozását; a visszaszerzett kiváltságaikat kilenc pontban sorolta fel. A redemptio, redemptio szó latinul visszavásárlást jelent. A megállapodás értelmében a három kerületnek le kellett tennie az 500.000 rajnai forintot, további 15.000 forintot az úgynevezett fejlesztésekre és mintegy 65-75.000 forintot a kölcsönök kamataira és ügyintézési költségekre. Összességében tehát kb 580.000 rft-ot kellett gyorsan előteremteniük. Ennyi pénze persze nem volt a kerületeknek és lakóinak sem, elődeink vagyona akkor állatállományban állt. A három kerület tehát kölcsönöket vettek fel, s ezt osztották le a kerületekre, azok a településekre, a települések pedig a családokra.

A Jászságra esett 232.750 rft. A Nagykinságra 155.000 rft. A Kiskunságra pedig 193.150 rft.

A megváltás kiterjedt három városra, „Jász Berényre, Kardszagújszállásra és Halasra”, 22 falura, köztük a Felső Kiskunságra: Szabadszállásra, Kun Szent Miklósr, Latzházára és Fülöpszállásra, valamint 58 pusztára, ahol nem volt elegendő lakónépesség ahhoz, hogy visszaváltssa magát. Eleink egy vakondtúrásnyit sem hagytak ki a jász-kun földekből.

Szabadszállás a saját területére 12.900 rft-ot fizetett, megváltotta továbbá három pusztát Bösztör, Jakabszállás és Kis Balázs fele részét, még 9.500 rft-ért. Az összesen 21.600 rft megváltási összeg a Felső-Kiskunságban a második legtöbb volt Kun Szent Miklós után, s az egész Kiskunságban is a negyedik, mert az Alsó-Kiskunságból is csak Halas és Félégyháza fizetett ennél többet.

„Ilyen nagy dolog a szabadság?”
(Márai Sándor)

„Beszélj majd el fiaidnak és unokáidnak...”
(2Móz 10,2)

Keserves helyzetbe kerültek a Jász-Kunság lakói 1702-ben, amikor a bécsi udvar 500.000 rajnai (latinosan: rhénes) forintért [a továbbiakban: rft]. a Jász, a Nagykun és a Kiskun kerületet, „teljes földesúri jog mellett, jobbágyi terhek viselésével örökre” eladta egy külföldi befektető társaságnak, amely pénzügyi hasznot kívánt termelni a területből. Ezzel megszűnt a jász-kunok addigi szabad jogállása,

A Kiskunságra eső váltság kb. 11 %-a esett tehát Szabadszállásra, az összesből pedig 3,7 %-a. Az egyes települések és lakóik, az akkori viszonyok között meglepően gyorsan, 1751-re visszafizették a felvett kölcsönöket és kamatait. Lényeges volt még az 1000 felfegyverzett lovas katona kiállításának kötelezettsége a porosz háborúk idejére és későbbiekre. Vállaltak még évi fizetést, 3.000 forintot a jász-kunok főkapitánya részére.

Baksay Sándor, Kunszentmiklós lelképásztora, írt egy remek összefoglalást a Jász-Kunságról az 1891-1901 között megjelent, Az Osztrák-Magyar Monarchia írásban és képen című munkában. Ebben így fogalmazta meg a megváltás hatását: „*A Redemptio! Ez az alapja a jász-kun ember önértetének; ha rajta állana, talán még az időszámítást is ott kezdené.*”

Sikerült a szabad jogállást és a szabad földhasználatot visszaszerezni! A jászok és a kunok a vármegyei ítélkezés alól kivétettek, saját bíráik előtt voltak csak perelhetők. Közösségileg számítottak nemeseknek, s mint ilyenek katonai felkelésre köteleseknek. Följük főkapitányt a nádor állított, de már a kerületi kapitányokat, alkapitányokat és a többi kerületi tisztségviselőt a közösség választhatta. Így lehetett kiskun kerületi kapitány 1754-73 között nemes Herpai Mihály Szabadszállásról. Mentestültek ismét adó, dézsma, kilenced, vámok, révek megfizetése alól. Plébánost, lelkészt maguk választhattak. Befogadhattak jövevényeket.

A földeket évenként felosztották családi használatra, tulajdonjogot nem szerzett senki, hiszen a föld a Szent Korona tulajdona volt, a közös legelőkön pedig legeltetési jog illette meg a megváltakozáshoz hozzájárulókat. A legnagyobb jövedelmet az állattartás biztosította. A megváltás alapjaként településenként kiszámították az egységnyi kulcsot, azt, hogy egy rfrt-ra mennyi földhasználat jár. A váltságösszeg lett mind a jogélvezet, mint a teher-viselés kivétési kulcsa. Fülöpszállásán és Szabadszállásán a forintos váltság elnevezés volt szokásban, egy forintos föld tett a bel- és külhatárban összesen 1148 négyszögöl (kb 4.550 m²) földhasználatot.

Azt, hogy melyik család hol, milyen nagyságú földet kapott, bevezették a Földkönyvbe. Ezt nevezték tökeföldnek, s a későbbi osztások, részesedések, kötelezettségek viselése számításának kulcsa is ez lett.

A redemptio páratlan tény hazánk történelmében, nem tudunk még oly vállalkozásról, amelynek során maga az eladott, elzálogosított nép vásárolta vissza földjével együtt a szabadságát! Nem feledhető, hogy a királyi oklevél kikötötte: minden jász-kun egyenlő állapotú, akár fizetett, akár nem. Ezzel alakult ki a saját elidegeníthetetlen föld tudata, azé a földé, amelyhez erőfeszítés során jutottak hozzá a községek, s amely eszmei alapon hozzáláncolt valakit a jász-kun közösséghez.

A jász-kun mivolt a redemptio után annyit változott a török hódoltság előttihez képest, hogy amíg akkoriban a vérségi származás szerint lehetett valaki jász vagy kun, addig a redemptio után a megváltakozáshoz való hozzájárulás vagy a későbbi befizetés alapján lehetett valaki jász-kun. A megváltakozásért folytatott küzdelem megerősítette és összekovácsolta a jászokat és kunokat, közöttük azokat is, akik 1702 után költöztek be.

A redemptio után, az azt követő 131 évben alakult ki mindaz, amit jellegzetesen jász és kun településszervezetnek, életmódnak, hagyománynak, viseletnek, házépítési módnak, táncnak, étkezéskultúrának, azaz műveltségnek nevezünk.

Ország Sándor: Szülőföldem Szabadszállás

*Szabadszállás város a Kunság közepe,
Legnagyobb költőnknek a vélt szülőhelye.
Adott felfedező, író és énekest,
Sportolót, ki szerzett csillogó érmekeket.*

*A lánnglelkű kunok, a honnak sok hőst adtak,
Kossuth riadóra a szabadságért haltak.
Két háborúban is arat köztük a halál,
A hősök emlékére két kegyelet oszlop áll.*

*Zsibongó mámorban boldog vagyok én,
Hogy itt születhettem a Kunság lágy ölén.
Gazdag volt e város, birtokai voltak,
Főbírája elől a betyárok bujdosnak.*

*Földjét a jó Isten két részre osztotta,
Minden gazdagsággal bőven elhalmozta.
Dús kalászu búzát ringat a déli szél,
Bőtermő szőlőkben a nép jókedvre kél.*

*A díszelő erdei ontották a vadat,
Mocsaras tavai az ízletes halat.
Tágas legelőin élt tengernyi jószág,
Hasznosításukból nőtt meg a gazdagság.*

*A dús határ megadta népének kenyerét,
Nem kellett elmenni alázott summásként.
Ez az áldott föld volt bőségünk kosara,
Mely más nemzetnek élelmét pótolta.*

*Pulykákat adtunk el a gazdag angoloknak,
Bort, ízes gyümölcsöt az osztrák sátoroknak.
A vágómarhákat hajcsárok hajtották,
Németek honában busásan eladták.*

*Olaszok a gyapjas birkákat kedvelték,
Bárányostól együtt aranyért megvették.
Így tették ismertté a törekvő várost,
Hol ész és szorgalom sohasem hiányzott.*

*Voltak iparosok, kik e népből lettek,
Tehetségtől áldva csodákat műveltek.
A céh rendszer alatt „remeket” csináltak,
Az egész vármegyével versenyre kiálltak.*

*Mindenben a siker volt a mi osztályrészünk,
A Kunság népétől megbecsülve éltünk.
Zsibongó mámorban büszke vagyok én,
Hogy itt születhettem a Kunság közepén.*

(1991)

Mária Terézia (Martin van Meytens festménye)

A Jászkun Redemptio 278. évfordulójára emlékeztünk

Esős, borongós reggelre virradtunk 2023. május 14-én, amikor azért gyülekeztünk össze a református templomban, hogy az istentisztelet keretén belül megemlékezzünk a Jászkun Redemptio 278. évfordulójáról.

1745. május 6-án írta alá Mária Terézia Bécsben a redemptioról szóló diplomát, amely visszaállította a szabad jászok és kunok örökös kiváltságait. Május 6-át az Országgyűlés 2014-ben történelmi emléknappá nyilvánította.

Nt. Pálincás Gyula ígéhirdetése után Sipos Gergő 4. osztályos, valamint Sipos Péter 10. osztályos tanuló szavalata nyitotta meg a megemlékezést, majd Dr. Kenyeres Tibor szólt minden apró részletre kiterjedő előadásában a redemptio és Szabadszállás kapcsolatáról. Varga Ferenc hivatalban lévő kiskunkapitány és Sövény Sándor emeritus kiskunkapitány köszöntötte az istentiszteleten jelen lévőket, majd a Kun Mi Atyánk csendült fel énekszóban, gitárkísérettel.

Az ünnepi istentisztelet záróakkordjaként elhelyeztük az emlékezés koszorúját a redemptus kun szobránál.

Nekünk, mai szabadszállásiaknak, kötelességünk megemlékeznünk erről a jeles történelmi eseményről, hiszen

Az emlékezés koszorújának elhelyezése

A jász-kun életmód alapja a közösség lett, a közösség alapja pedig a család, nem az egyén.

A redemptio utáni szabad jász-kun közösségi gazdálkodás fenntartható gazdasági modell volt, mert az erőforrásokhoz alkalmazkodott, nem az árutermelés-kereskedés-fogyasztás folyamatos növelése köré épült. (A véges természetben nincs korlátlan és folyamatos növekedés.)

Az összeírások szerint 1755-ben három görög fizetett adót Szabadszálláson, ők bonyolították a nem állattartó és nem vásároló, hanem a finomabb vagy külföldi termékek bolti kereskedelmét (ennél több görög csak Halason volt).

Mára is megszívlelhető tanulság eleink ügyéből: le nem mondás az elért szabadságról; várakozni tudás a döntésre alkalmas időre; jól dönteni; a döntésben pedig a közösség érdeke előbbre való, nem az egyéné.

Mai közösségeink túlélésének eszköze a közös történet, amely a gyökérzetet képezi és a közös nyelv, amely mint a fa életnedvei, értelmezhetővé teszi a múltat, a jelent és a jövőt.

dr. Kenyeres Tibor, Kerekegyháza

Dr. Kenyeres Tibor előadása

Sipos Péter és Sipos Gergő szavalata

minden időben tisztelettel és főhajtással tartozunk elődeinknek. Kívánom, hogy legyünk mindig méltók és büszkéek az előttünk járt nemzedékek örökségére!

**Pálincásné
Balogi Beáta**
lelkipásztor

Énekkarunk szolgálata Fülöpszálláson

nagyon sokat énekeltünk. Az új énekeskönyv ismert és kevésbé ismert dallamai közül jó néhány felcsendülhetett. Az énektanítást Mikesi Tibor kecskeméti kántor vezette. A zenei szolgálatban a hivatásos zenészek mellett Nt. Alföldy-Boruss Dániel szalkszentmártoni és Nt. Pálincás Gyula szabadszállási lelkipásztor is részt vállalt. Nt. Bán Béla esperes úr igei köszöntője mellett Nt. Magyar Csanád, a házigazda fülöpszállási lelkipásztor igei útmutatása és biztatása is elhangzott. Az kórusok bemutatkozása és a közös éneklés szüneteiben a fülöpszállásiak vendégszeretetét élvezhettük, akik megannyi finomsággal kedveskedtek nekünk. Erről a helyről is megköszönjük Horváth Balázsnak és Buza Vincének, hogy az énekkar számára egységes kitűzött készítettek, melyet büszkén viseltünk a találkozó alatt, és viselünk majd a jövőben is.

Isten áldása legyen az öt résztvevő énekkar - Kalocsai Női Református Énekkar, Kecskeméti Végh Mihály Énekkar, Szeremlei Dalárda, Kiskörösi Református Énekkar, Szász Póla Református Énekkar – életén és további szolgálatán! Adja a mindenható Isten, hogy annyi év szünet után újra lehessen évenként ilyen jellegű zenei alkalom egyházmegyénkben!

Pálincásné Balogi Beáta lelkipásztor

Az énekari találkozó emlékére készített emléklap

Énekari találkozó Fülöpszálláson

2023. május 6-án, a Cantate vasárnap előtti napon, egyházmegyei énekari találkozón vettünk részt a fülöpszállási református templomban, ahol nagyon áldott alkalomnak lehettünk részesei. A Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye énekkarai közül öt énekkar jött el, hogy énekkel magasztalja a mindenható Istent. A ballagások miatt sajnos mi is csak csökkentett létszámmal lehettünk jelen, de ennek ellenére igyekeztünk helytállni, és az általunk kiválasztott darabokat legjobb tudásunk szerint elénekelni.

A találkozó elsődleges célja a közös

Isten-dicsőítés
volt, így

Füle Lajos:

Szeretnék énekelni Néked

*Szeretnék énekelni Néked,
Uram, nyisd meg ajkamat,
hogy szent legyen mindig az ének,
amely szívemből felfakad.*

*Hadd zengjem, el, hogy százszor áldott
keresztelnél ki megpihen,
hadd zengjem el, hogy megtalált ott
s békére lelt az én szívem.*

*Szeretném énekelni másnak
hogy Néked énekelni jó,
hogy életünk bús lázadás csak,
míg el nem ér az égi Szó.*

*Azt zengeni, a Szót a Szódat,
mely életet adott nekem!
Szeretnék énekelni Rólad
halálíg engedelmesen.*

*Szeretnék énekelni Néked
folyton, ameddig itt leszek,
szeretnék hangot adni, szépet,
mikor lelkemhez ér Kezed.*

A határon túli Komárom Európa-udvarán

időjárású napja – igazi kirándulóiódó, sok napsütéssel. Nt. Pálkásné Balogi Beáta és Nt. Pálkás Gyula vezetésével közös énekkel indítottuk a napot. Az irány Komárom, ahol Jókai Mór hőse az „Aranyember” is élt, illetve a Monostori erőd volt.

A komáromi erőd Közép-Európa legnagyobb épen fennmaradt újkori erődjé, az UNESCO Világörökségi Várományosok Listáján szerepel. Kiemelt jelentőségű nemzeti műemlék, melyet a harci események elkerültek. Az 1848-49-es szabadságharc után épült klasszicista stílusban. A gondosan kifaragott kövekből illesztett védfalak, bástyák, a 3 km hosszú kazamata rendszer lenyűgözte a látogatókat. Az erőd 8000 katona elszállásolására nyújtott lehetőséget. Feladata a központi vár védelme és a dunai forgalom ellenőrzése volt. Elsősorban kiképző központként és fegyverraktárként üzemelt. A II. világháború után a Csehszlovákiából kitelepített magyaroknak szolgált lakhelyül, majd 1945-1990-ig a Vörös Hadsereg Déli Hadseregcsoportja Közép-Európa legnagyobb lőszerraktárát alakította ki benne. Kivonulásukkor több ezer vagon lőszert szállítottak el falai közül. Egy felirat maradt az ismeretlen szovjet katonától: „*Aki nem volt itt, nem tudja; aki itt volt, nem felejt.*”

A helyreállított erődben istállók, lőoktató terem, ágyú terem, legénységi és tiszti szárny, dunai bástya, kazamaták, kenyérmúzeum, hadtörténeti kiállítás látható. Sajnálatos, hogy nem volt idegenvezetőnk, az előző este e-mailben lemondták a megbeszélt vezetést.

A következő állomásunk Komarno volt, ahol az Európa-udvart néztük meg, mely a város egyik fő látványossága. A tér 45 különböző európai ország építészeti stílusát magán viselő építményekkel várja a turistákat. A téren pavilon, valamint a híres európai mecénások szobrai láthatóak. Érdekes játék alakult ki, hogy felismerjük-e egy-egy ország építészeti stílusát. Majd a busszal visszatértünk Magyarországra, és a komáromi TESCO parkolójában elfogyasztottuk finom szendvics ebédünket.

Ezután irány a Vértes-hegység. Az észak-vértesi erdőség mélyén náddal körülvett tavak szomszédságában bújik meg a Kamalduli remeteség, Magyarország Európa-szerte kuriózumnak számító műemlékegyüttese. A majki remeték

250 évvel ezelőtt némasági fogadalmat tettek és évente csak kétszer szólhattak egymáshoz: húsvétkor és karácsonykor. A szerzetesek a csendet választották. Ezt a paradicsomi békét találta meg II. Rákóczi Ferenc is egy franciaországi kamalduli kolostor falai között.

A rend Itáliában született a 10. és 11.

század fordulóján. Megalapítása Szent Romuald nevéhez fűződik, aki bencés szerzetes lett. A legenda szerint egyszer álmot látott, melyben fehér ruhás szerzetesek jártak fel s alá egy égisz erő létrán. Egy Malduli nevű gazda adományaként a birtokán Campo Malduli néven jött létre a remeteség. A fehér ruhás szerzeteseket 1733-ban Esterházy József telepítette le Majkpusztán, majd II. József 1782-ben a rendet feloszlatta.

Dunántúli kirándulás

Ahogy meghirdették, szinte azonnal elfogyott a hely a Komárom felé induló buszban. Gyülekezetünk egynapos kirándulásra indult, a Dunántúltra. A nagy érdeklődés is mutatta, hogy jó volt az úticél megválasztása.

2023. április 22-én keltünk útra. Szerintem ez volt az idei év legkedvezőbb

A majki remeteség bejárata előtt

A majki remeték szigorú napirend szerint éltek cellaházakban és a ház előtti kertjüket művelték. A külvilággal a szintén némasági fogadalmat tett laikus barátokon keresztül tartottak kapcsolatot. A „Hallgatás ereje” című kiállítás a kamalduli rend általános magyarországi, valamint az Esterházy család történetét mutatja be. Így megtudhattuk, hogy Esterházy Péter író és a focista Esterházy sok időt töltöttek itt. Miután végig néztük a cellaházakat, a bátrabbak még felmentek a toronyba, ahonnan szép kilátás nyílt a Vértes erdeire.

Ezután hazafelé indultunk, s miután – az én lépésszámlálóm szerint - 15 000 lépést tettünk meg, kellően elfáradtunk.

Nagyon szép nap volt, hálásan köszönjük Holczmann Mihály főgondnok úrnak a kirándulás szervezését és lebonyolítását.

Deliné Gurmai Zsuzsanna presbiter

Komáromban, a Monostori erődben

Vargha Gyuláné Szász Póla: Pünkösdvárás

*Istennek Lelke szertejár, az új pünkösöd itt van közel.
A kis sereg epedve vár, Szentlélek Isten, ó, jövel!*

*Mint lágy szellő, folyvást fuvallsz, kérő szavad mindegyre hív,
s megnyílik, merre áthaladsz, sok, üdvre vágyó, szomjas szív.*

*De hány szív van, mely még setét, a télnek álma ráborul,
nem érzi tavasz kezdetét, pedig fölötte átvonul.*

*Jöjj, Lélek! Lobbanj égi tűz! Jöjj zúgó szélnek szárnyain,
álmot, közönyt, halált elűzz, szívünk előtted tárva, ím.*

*Ó, adj erőt, tüzet belénk, hadd csapjon szerteszt a láng,
Igéd, miből csak tördelénk, harsogjon égi kürt gyanánt,*

*Fölrázva álmodók hadát, s kit fogva tart a bűn-halál,
lássa meg mind a Golgotát, hol rá bocsánat, béke vár.*

*Szentlelked töltsd ki ránk, Urunk, tisztítsd, szenteld meg népedet,
hadd zengjen szívünk s ajakunk pünkösdi hálaéneket.*

Siklós József: Mennybe mentél

*Úr Jézus,
aki mennybe fölmentél,
Ott nekünk helyet készítettél.
Örök otthon vár mireánk,
Azért dicsér most imánk.*

*Úr Jézus, áraszd ki erődet:
Szólhasson bizonyosságot néped.
Megtalálva a helyét,
Néked szánja életét!*

*Úr Jézus, hisszük: eljössz ismét,
S hódol majd a világmindenség.
Leborulunk előtted,
Úgy dicsérjük szent Neved.*

*Úr Jézus, így áldunk,
így várunk.*

A fiatalok hálója

gyerekekhez. Az istentisztelet végén, még jutott idő néhány kör „maffias” játékra is.

Az istentisztelet végén ismét megvendégelték minket. Köszönjük a süteményeket! Ezzel az alkalommal is készülhettünk a közelgő konfirmációra.

Ifjúsági istentisztelet április utolsó vasárnapján

Április 30-án a szokott helyen és időben ifjúsági istentiszteletet tartott Gyula bácsi. Az alkalmat – mint mindig – közös énekléssel kezdtük. A már megszokott jó hangulat és zsivaly töltötte meg a Bagolyvárat.

Éneklés után a „nagy halfogás” történetét hallgattuk meg és dolgoztuk fel. Ehhez kapcsolódott a következő játék: néhány gyerek kört alkotott, a többiek pedig bementek a közepébe. Majd – mint egy hálót – összejárták. A feladat egyszerű volt: ki kellett jutni a „hálóból” úgy, hogy nem érthetünk hozzá a

Mezei Dávid konfirmandus

Kisköri bibliaóra Dunavescsén

2023. május 11-én Dunavescsén jártunk kisköri bibliaórán. A kisköri gyülekezetekből érkezettek immár a nemrégiben megválasztott dunavecsei lelkipásztor, Nt. Arany-Michels Richárd köszöntötte. Az ígét Nt. Pintér Gyula kunszentmiklósi lelkipásztor hirdette Mt 22,39-40, a második nagy parancsolat alapján.

Nt. Arany-Michels Richárd
megválasztott dunavecsei
lelkipásztor és az igehirdető,
Nt. Pintér Gyula kunszentmiklósi
lelkipásztor

Szabadszállásaiak a dunavecsei templomban

Ezzel az

alkalommal lezártuk azt a 12 közös kisköri bibliaórából álló sorozatot, mely a Tízparancsolat, valamint az 1. és 2. nagy parancsolat magyarázatából állt. Mindig nagyon áldott összejövetelek voltak ezek, hiszen meglátogathattuk a kiskörhöz tartozó gyülekezeteket, és a közös éneklés, imádság, valamint igehallgatás által mindig feltöltekve, lélekben megerősödvé térhettünk haza.

Reménység szerint a nyári szünet után, szeptemberben folytatódik a kisköri bibliaórák sorozata. Isten áldása legyen a kiskörünkhöz tartozó gyülekezetek életén!

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

**„Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám,
égi lángod járja át, szívem és a szám.
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel,
Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám!”**

(Ref. Énekeskönyv 826. dics. 1. v.)

Az 1. osztályosok ünnepi köszöntője

Anyák napi istentisztelet a templomban

Anyák napi istentiszteleten vettek részt a gyülekezeti tagok a református templomban május 7-én, vasárnap délelőtt. Kevés olyan szívmengető ünnep van, mint az anyák napja. Ekkor köszöntjük édesanyáinkat, nagymamáinkat, keresztanyáinkat, megköszönve nekik mindazt a szeretetet és gondoskodást, mellyel születésünk óta elhalmoztak bennünket.

A 2. osztályosok műsora

Az idei évben az első és második osztályos hittanosok énekkel, versekkel örvendeztették meg az anyukáik, nagymamáik mellett a gyülekezethez tartozó anyukákat, nagymamákat, dédnagymamákat, mosolyt és könnyet csalva a szemükbe.

Pálinkás Katinka 7.

osztályos tanuló Petőfi Sándor:
Jövendölés című versét

szavalta el. A fiatalokat lelkipásztoraink, Pálinkásné Balogi Beáta és Pálinkás Gyula készítették fel. Köszönjük minden gyermeknek, hogy még ünnepélyesebbé tették az alkalmat!

Süveges-Holczmann Andrea presbiter

Varga Erzsébet: Anyák napján

*Istenünk, légy áldott,
Dicsér szívünk és szánk,
Azért, mert van nekünk
Hívő édesanyánk:*

*Áldásod add rájuk
Áld meg az életük,
Legyen mindig vidám,
Hangos az énekük.*

*Hisz ők teszik széppé
Életünk hajnalát.
Virággal köszöntünk
Minden édesanyát.*

Nyári programajánló

Tanévzáró istentisztelet és családi nap

2023. június 11. 9.30 vasárnap

Szeretettel hívjuk és várjuk hittanos gyermekeinket családjukkal együtt a tanévzáró ünnepi istentiszteletre a templomba, majd a parókia udvarára egy családi napra sok játékkal, közös ebéddel. A létszám tervezhetősége miatt szeretettel kérünk mindenkit, hogy részvételi szándékát jelezze a Lelkeszi Hivatalban.

**„Templomunk
az Isten háza...”**

Református Napközis Hittantábor

Szabadszállás, 2023. június 22-25.

(csütörtök-vasárnap)

Részvételi díj: 5.000.-/fő

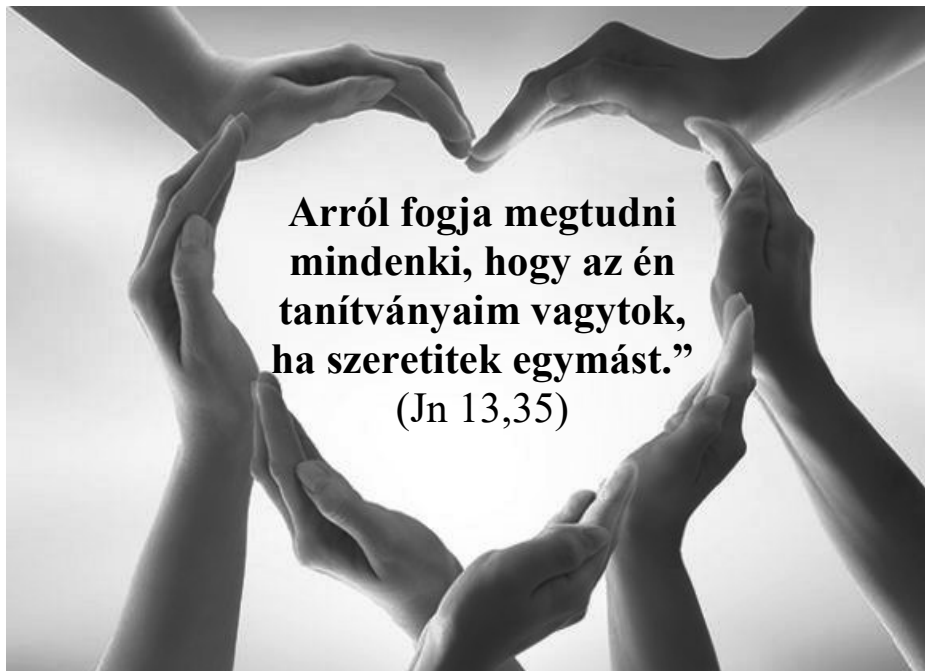
Jelentkezési határidő: 2023. június 10.

Bibliai történetek, éneklés, játékok, kézműves foglalkozások, és még sok érdekes meglepetés várja a gyerekeket.

A tábor csütörtöktől szombatig

9.00 órától 16.00 óráig tart,
és vasárnap a 9.30-kor kezdődő
istentisztelettel ér véget.

A gyermekek meleg ebédet,
valamint uzsonnát kapnak.

Gyülekezeti „többgenerációs” tábor

Szelidi-tó, 2023. június 28 - júl. 1. (szerda-szombat)

Részvételi díj: 10.000.-/fő

Jelentkezési határidő: 2023. június 10.

Szeretettel várjuk felnőtt és gyermek gyülekezeti tagjainkat gyülekezetünk családi táborába. A táborban rövid gyalog- és kerékpártúrákat teszünk. A táborban napi háromszori étkezés biztosított. Bibliai történetek, lelki alkalmak, éneklés, közös játék, számháború, strandolás, a környék felfedezése lesz a programunk. A szállás a Szelidi-tónál lesz. Az oda- és visszautazás egyénileg történik autókkal, lehetőség szerint szülők bevonásával. A kerékpárokat utánfutókkal szállítjuk el. Ebben is kérjük a szülők segítségét.

*„Engedjétek hozzám jönni a
kisgyermeket, és ne tiltsátok el tőlem
őket, mert ilyeneké az Isten országa.”*

Márk 10:14

Jelentkezés és bővebb információ a táborokkal kapcsolatban:
a lelkipásztoroknál a Lelkeszi Hivatalban.

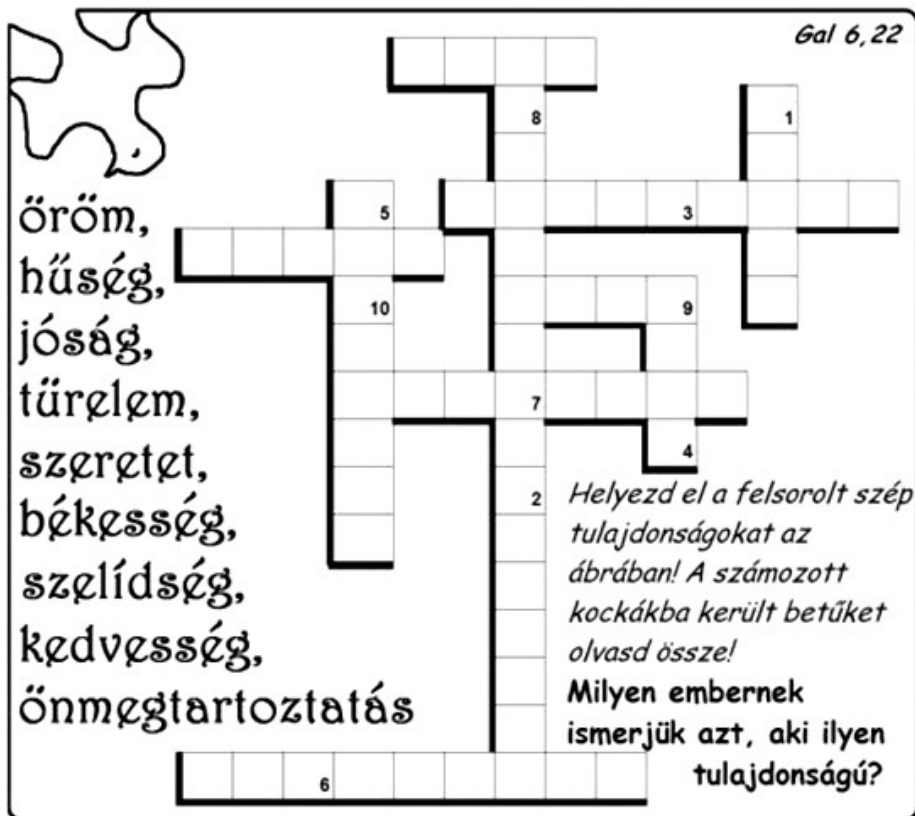
Keresztessy Attila: Hitvallás gyermekhangra

*Isten az én Teremtőm, mindent Őtőle kapok,
őriz engem szüntelen, pedig én bűnös vagyok.*

*Jézus az én Megváltóm, eltörli minden vétkem,
Reá bízom magamat, Őnéki adom szívem.*

*Szentlélek, ó, segíts meg! Adj hitet, hogy élhessek
szent és tiszta életet, mennyországba mehessek.*

Gyermekoldal

**Benedek Elek:
Pünkösdi harangok**

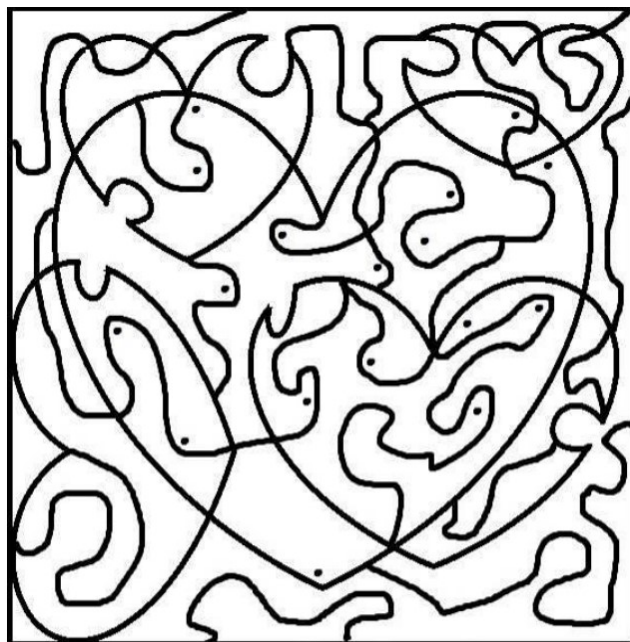
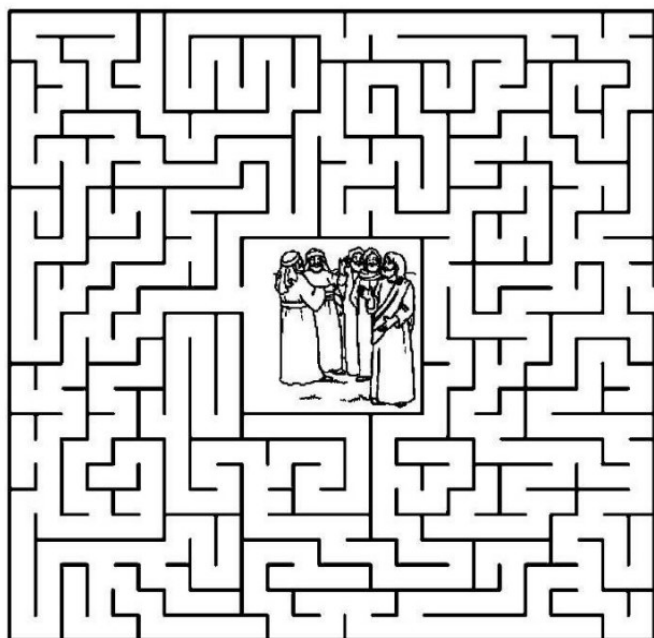
*Olyan szépen cseng a harang,
Mintha nem is harang volna,
Hanem ezer harangvirág
Imádságos szava szólna.*

*Piros pünkösdi vasárnapján
Piros rózsza nyúl a kertben,
Kis szívünkben tiszta öröm
Imádsága énekeljen.*

*Piros pünkösdi vasárnapján
Szálljon reánk a szentlélek,
S térde hullva mondjunk hálát
A mindenség Istenének.*

Keresd meg a galamb útját a tanítványokhoz!

Színezd ki pirosra a pöttyökkel jelzett részeket!

Szentlélek, jövel, szívünk töltsd ma el, szent erőddel, vigaszoddal légy hozzánk közel!
Jöjj, pünkösdi láng, nyisd meg szívünk, szánk, hogy a bűntől megtisztulva szálljon fel imánk!
Adj bátor hitet, zengő éneket, mely sok bűnöst megtérésre, üdvre elvezet.
Szenteld meg szívünk, hogy eggyé legyünk, hogy Jézusról vallást tenni mindig kész legyünk.
Ha eljő az est, ránk fátylat ereszt, boldog szívvel zengje ajkunk: győzött a kereszt!

(730. dicséret)

Ünnepi istentiszteletek rendje

2023. május 25. Csütörtök	18.00	Bűnbánati it.	Templom
2023. május 28. Pünkösdvasárnap	9.30	Ünnepi it.	Templom
2023. május 29. Pünkösdhétfő	9.30	Ünnepi it.	Templom

Hívogató a konfirmációra

Idén 16 fiatal készült arra, hogy Pünkösdvasárnap konfirmációi fogadalmat tegyen:

Áipli Gréta, Arany László, Heimpold Nóra, Kárász András, Kiss Hanna, Kovács Vivien, Lovász Réka Regina, Mezei Dávid, Ocskó Fanni Boglárka, Pálincás Emma, Samu Nóra, Sipos Anna, Sövény Sándor András, Szőke Petra, Szőke Zsófi, Verebélyi Csege Katalin.

Jöjjünk el minél többen, és legyünk tanúi a bizonyágtételüknek!

Szeretettel hívjuk és várjuk az 50 évvel ezelőtt, 1973-ban konfirmált testvéreinket is az ünnepi istentiszteletre, hogy együtt köszönthessük őket is a frissen konfirmált fiatalokkal együtt!

Köszönet az adományokért

Az egyházközségünk számára befizetett adományokat, egyházfenntartói járulékokat szeretettel vesszük és hálás szívvel köszönjük.

Az éves egyházfenntartói járulék ajánlott minimális összege a Presbitérium döntése értelmében továbbra is 6.000 Ft/fő/év, melyet befizethetnek személyesen a Lelkészi Hivatalban, vagy átutalhatják a Szabadszállási Református Egyházközség OTP Banknál vezetett **11732356-20020062** számú bankszámlaszámára.

„...a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9,7)

Anyakönyvi hírek

2023. március 23-tól lapzártánkig, május 18-ig:

A keresztség sákramentumában részesült:

2023. április 9-én

Ágoston Panka – Ágoston Béla és Árvai Mónika gyermeke,
Somogyi Botond – Somogyi Imre Zsolt és Zsigó Alexandra gyermeke,
Varga Noel – Varga János és Márki Blanka Zsuzsanna gyermeke,
Vizinger Odett – Vizinger István és Vizingerné Parragh Ágnes gyermeke.

2023. április 30-án

Csikó Zénó – Csikó István és Terebesi Csilla gyermeke,
Kurilla Norbert Donát – Kurilla Norbert és Zsiba Viktória gyermeke,
Lomjászki Olívia – Lomjászki Norbert és Zsiba Viktória gyermeke,
Szabó Dorina Viktória – Szabó Antal és Zsiba Viktória gyermeke.

Házasságára Isten áldását kérte:

2023. április 30-án Csikó István és Terebesi Csilla.

A boldog feltámadás reménysége alatt vettünk végső búcsút:

2023. április 27-én **Zöldi Imre** (69),
 2023. május 8-án **Kiss Attila** (81)

testvérünkötől.

Üzenet

A Szabadszállási Református
 Egyházközség közös kiadványa
 belső használatra

Felelős szerkesztő:

**Pálincásné Balogi Beáta,
 Pálincás Gyula.**

6080 Szabadszállás,
 Kálvin tér 13.
 Tel.: 06-30/010-8213

E-mail:

szabadszallas@reformatus.hu

Weboldal:

www.szabadszallasireformatus.hu

A Szabadszállási Református
 Egyházközség
 bankszámlaszáma:
 11732356-20020062

Munkatársunk volt:

**Deliné Gurmai Zsuzsanna,
 Farkas Katalin,
 Holczmann Mihály,
 Janovicsné Paál Ilona,
 Dr. Kenyeres Tibor
 (Kerekegyháza),
 Mezei Dávid,**

**Süveges-Holczmann Andrea,
 Szűcsné Kovács Zita.**

A kiadvány ingyenes,
 kiadásának költségeire
 adományokat elfogadunk.

A szám megjelenésének
 sokszorosítási költségeit
 4 testvérünk támogatta név
 nélkül összesen
 30.000.- forinttal
 Isten dicsőségére.

Az adományokat
 Isten áldásának
 kérésével köszönjük!

Megjelenik 500 példányban.
 Sokszorosítva a Mátyus Bt.
 dabasi nyomdaüzemében.

A következő szám várható
 megjelenési ideje:

2023 ősz.

Áldás, békeesség!